

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ UNIE (PMU) * INFORMACE PRO ČLENY

„Misijní unii jsme pozvedli na hodnost papežského díla, aby nikdo nemohl pochybovat o tom, jak vysoko si jí vážíme a jaký význam klademe jejímu rozvoji.“ (Pius XII.)

POVAHA PMU V ČR:

V České republice je PMU vnitřní jednotka Papežských misijních děl, nemá samostatnou právní subjektivitu, má povahu sdružení věřících a zřizuje se z rozhodnutí Apoštolského stolce. Členství vzniká na základě přihlášky a přijetí národním ředitelem PMD. Přihlášený člen dostane doklad o registraci. Záznam o registraci se uchovává v národní kanceláři PMD. Žadatel musí prokázat, že spadá do některé z požadovaných skupin.

ÚKOL PMU: Církev je „ve své podstatě misijní“ (Ad Gentes, 2.). Úkolem PMU je, aby se toto stalo reálným a rozhodujícím hlavně u osob povolanych ke službě Církvi v kněžském úřadě, v řeholním a laickém zasvěcení, přímo se angažujících v celosvětové misii (Por. Cooperatio Missionalis, 4).

CÍLEM PMU je povzbuzovat misijní formaci a vědomí mezi kněžími, členy institutů zasvěceného života a společností apoštolského života, mezi zasvěcenými laiky, kandidáty kněžského a řeholního života ve všech jeho formách, jakož i ostatními osobami, zapojenými do pastorační činnosti Církve. Unie poskytuje pomoc všem, kteří jsou povoláni starat se o to, aby Boží lid byl naplněn misijním duchem i velkodušnou otevřeností pro misijní spolupráci. Ve velké míře závisí úspěch ostatních Děl na vitalitě Papežské misijní unie, která je „duší těch ostatních Papežských misijních děl“ (Pavel VI., apoštolský list Graves et Increscentes, 5. září 1966).

METODY PMU: K uskutečňování této misijní formace a vědomí používá Dílo vhodné metody, vlastní prostředky jakož i obracení se na malé i velké semináře, existující instituce a iniciativy, které mají za cíl základní a pokračující formaci duchovních a řeholníků. PMU jim pomáhá získávat vědomí vlastní zodpovědnosti za celosvětové misie Církve. Unie jim pomůže prohloubit vědomosti o misiích a zvětšit jejich misijní vnímavost. Oni potom budou ve svěřených komunitách šířit misijní povědomí a účinné zapojení se do celosvětové misie v Církvi. Povzbudí je to vynalézat pastorační metody při sledování tohoto cíle a vynasnaží se stimulovat jejich oddanost apoštolátu. Výsledkem tohoto je, že Unie ulehčí bratrské sdílení se a svědeckví solidarity mezi všemi apoštolskými pracovníky, kteří slouží Církvi na různých kontinentech.

(Stanovy PMD II, část I, kap. 2, čl. 19-21)

ČLEMEM MOHOU BÝT:

- kněží, řeholníci a řeholnice
- kandidáti kněžského a řeholního života
- členové zasvěceného života a sekulárních institutů
- laici, kterým byla biskupem svěřena kanonická mise
- zástupci katolických spolků a hnutí, členové pastoračních a ekonomických rad farností

ZÁVAZKY ČLENŮ:

- probouzet u pokřtěných lidí zodpovědnost za misijní poslání církve
- obětovat své modlitby, utrpení a oběti na misijní úmysly
- prohlubovat svou misijní formaci
- podílet se na modlitebních setkáních a formaci
- propagovat Papežská misijní díla

Diecézní a řeholní kněží:

- podle svých možností během pastorační práce (kázání, návštěvy nemocných, práce s dětmi, mládeží, dospělými apod.) připomínat věřícím jejich důležité a nezastupitelné místo v misijní spolupráci celosvětové církve
- podporovat Papežská misijní díla ve farnostech
- Kněží také každý rok:
 - slouží 1 mši sv. na misijní úmysl
 - darují 1 mešní stipendium na projekty PMD

Sloužení mše svaté je zvláštním projevem zbožnosti všech kněží, kteří jsou členy PMU – diecézních i řeholních. Nicméně stipendium darované pro PMD se týká spíše kněží diecézních, protože řeholní kněží samostatně nedisponují finančními prostředky. Díky těmto darům se podpoří misijní činnost církve. „*Všichni kněží musí mít misionářské srdce a smýšlení. Musí být otevřeni pro potřeby církve a světa.*“ (Redemptoris missio, 67)

Bohoslovci diecézní a řeholní:

- Seminaristé vytvářejí organizované misijní skupiny, které hrají obzvláště důležitou úlohu při dosahování cílů PMU v seminářích.
 - Tyto skupinky organizují modlitby na misijní úmysly, pořádají misijní dny, misijní setkání s misionáři a podílejí se v rámci svých možností na aktivitách PMD (kongresy, poutě atd.). Tímto způsobem se stávají místem a nástrojem misijní horlivosti u všech studentů.
 - Bohoslovci by měli být seznamováni se současnými misijními problémy ve světě a informováni o všestranné misijní spolupráci v církvi, zejména v rámci Papežských misijních děl.
- „*Být katolíkem, knězem, a nezapojovat se do misijní činnosti by znamenalo nic z evangelia nepochopit.*“ (Bl. Paolo Manna, Świętość to miłość, str. 25)

Instituty zasvěceného života – řeholní sestry a bratři:

- Podle svých možností se **instituty zasvěceného života** (mužské a ženské) aktivně podílí na podpoře misijního ducha mezi věřícími. Za tímto účelem mohou řeholní společenství v rámci svých struktur ustanovit misijní animátory, kteří ve spolupráci s PMD pečují o misijní formaci ve své kongregaci.
 - Doporučuje se, aby **osoby odpovědné za noviciát a formaci**, byly členy PMD, protože misijní rozměr přípravy kandidátů k zasvěcenému životu je nezbytně nutný.
 - Velmi důležitou roli v činnosti PMU hrají **misijní instituty a kongregace**. Vedle těchto je pro církve zvláště plodná a nezbytná účast **kontemplativních řádů**, které zůstávají "v srdci církve", podporují úsilí misionářů a misijní animaci modlitbou a duchovní obětí.
- „*Zasvěcené osoby mají totiž i mezi nekřesťany zpřítomňovat Krista čistého, chudého, poslušného, oddaného modlitbě a misiím.*“ (Vita consecrata, 77)

Laici podílející se na pastorační činnosti církve:

- Členy PMU mohou být také laici **zapojení do pastorace**. Jedná se především o katechety, pastorační asistenty, zástupce katolických spolků a hnutí, členy pastoračních a ekonomických rad farností.
- Prostřednictvím svého členství v PMU a prohlubováním misijního ducha mohou účinně přispět k podpoře misijního povědomí ve svých společenstvích.

„*Misie je tedy otázka víry, je správným ukazatelem naší víry v Krista a jeho lásky k nám.*“

(Redemptoris missio, 11)

ČLENOVÉ PMU SLAVÍ:

- **Svátek sv. Františka Xaverského**, patrona misí (3. prosince) - den misijní spirituality kněží.
- **Svátek sv. Terezie z Lisieux**, učitelky církve a patronky misí (1. října) - den misijní spirituality řeholních sester.
- **Týden modliteb za jednotu křesťanů** - členové PMU se zapojují do modliteb za jednotu, protože, jak říkal papež Jan Pavel II., "skutečnost, že dobrá zpráva o usmíření je hlášána křesťany, kteří jsou rozděleni mezi sebou, oslabuje sílu jejich svědectví" (RM 50). V návrhu P. Paolo Manny měla Unie od počátku také sloužit myšlence ekumenismu.
- **Den modlitby a postu za misionáře mučedníky** (24. března) – světová duchovní podpora bratří a sester, kteří v naší době podstupují násilnou smrt při hlásání evangelia; příležitost k uvědomění si misijního rozměru naší víry.
- **Postní doba** – je čas intenzivní modlitby, pokání a solidarity s našimi bratry a sestrami v chudých zemích.
- **Svátek Letnic** je misijním dnem nemocných, kteří nabízejí své utrpení na úmysly misí.
- **Říjen** - misijní měsíc v církvi - je zvláštním způsobem "vyhrazený" Papežským misijním dílům a předposlední říjnovou nedělí je slaven Světový den misí.

ČLENOVÉ PMU:

- dostávají členské číslo, které slouží i jako specifický symbol při posílání darů
- mají přímou účast na papežských misích
- modlí se za sebe navzájem
- jsou nejbližšími spolupracovníky PMD
- jsou zapsáni v Modlitební knize
- dostávají Misijní zpravodaj PMD
- denně je za ně sloužena po celém světě mše svatá
- mají možnost získat odpustky

ZÍSKÁNÍ ODPUSTKŮ:

Obvyklé podmínky: „K získání plnomocného odpustku je nutné – kromě vyloučení sebemenšího zalíbení v hříchu, a to i v lehkém - splnit další tři podmínky: vykonat svatou zpověď, přistoupit ke Stolu Páně, pomodlit se na úmysl nejvyššího velekněze.“

Podle dekretu ze svaté Penitenciáře z 12. 12. 1979 jsou členům PMU poskytovány odpustky za obvyklých podmínek v následujících **termínech**:

- den vstupu do PMU
- Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
- svátky: Neposkvrněné početí Panny Marie (8.12), sv. František Xaverský (3. prosince), sv. Terezie od Dítěte Ježíše (1.10.);
- každé výročí přijetí kněžského svěcení nebo složení řeholních slibů

DALŠÍ MOŽNOSTI PRO ČLENY PMU:

- Rozjímat Boží slovo, odhalovat Boží univerzální plán spásy a misijní podstatu církve.
- Studovat dokumenty II. vatikánského koncilu a papežské misijní encykliky.
- Vidět historii a kořeny místní církve v celosvětové perspektivě a podle toho aktivně jednat.
- Modlit se za nová misijní povolání.
- Odebírat misijní literaturu, časopisy, např. „Omnis Terra“ a „Course: Studies for Mission“ (v angličtině, italštině, francouzštině, španělštině).
- Ročně finančně přispívat na misijní činnost PMD.
- Spolupracovat s národním ředitelem PMD a diecézními řediteli v organizování misijně animačních programů.

PODNĚTY:

Za pomoci a spolupráce s ostatními je naší náplní:

- Modlitba růžence (živý misijní růženec – Misijní růže) – pro jednotlivce i společenství.
- Aktivní účast v životě našich farních či řeholních společenství.
- Starost o růst duchovních povolání.
- Příprava duchovních obnov či jiných modlitebních setkání s misijním zaměřením.
- Misijní osvěta – vytváření aktivit pro děti, studenty, nemocné apod.
- Kurzy a semináře pro misijní animátory, pořádané u nás i v zahraničí.
- Vytváření modlitebních skupinek (četba Písma svatého, studium církevních dokumentů, adorace, život ze svátostí, praktická pomoc v okolí).
- Pravidelná misijní výchova dětí v rodinách i ve společenství.
- Utváření společenství Misijního klubu při PMD.
- Pořádání besed, představení misijní činnosti církve, navazování kontaktů s misionáři.
- Příprava a vysílání laiků na misie.
- Kurzy misiologie, formace kněží, bohoslovců, noviců a novickek, laiků.
- Podpora aktivit všech 4 Misijních děl.
- Další podněty a přiloženou ruku k misijnímu snažení s radostí vítáme!
Víra žije, když se předává dál.

„Od dobrého rozvoje PMU bude do značné míry záležet činnost a misijní povědomí celé místní církve a zvláště misijní citlivost kněží, ke kterým se Misijní unie obrací na prvním místě.“

(Jan Pavel II., poselství k Misijní neděli, 1982)

